

Review of the book Religionsphilosophie

Sarot, M.

Published in:

Bijdragen: International Journal for Philosophy and Theology

Publication date:

2000

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Sarot, M. (2000). Review of the book Religionsphilosophie: Europäische Denker zwischen philosophischer Theologie und Religionskritik, T. Brose, 1998, 3429020603. *Bijdragen: International Journal for Philosophy and Theology*, 61(4), 484-485.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright, please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Preprint

Brose, Thomas (Hrsg.). *Religionsphilosophie*, Europäische Denker zwischen philosophischer Theologie und Religionskritik, (Religion in der Moderne, Bd. 4), Würzburg, Echter, ISBN 3-429-02060-3, 1998, 15 x 23, 324 p., DM 48,-/Sfr. 46,-/ÖS 350,-

De in deze bundel verzamelde artikelen komen voort uit voordrachten aan de Berlijnse Humboldt-Universität; Brose constateert met vreugde dat de Godsvraag ook aan deze universiteit uit de voormalige DDR weer op de agenda staat. De Godsvraag wordt hier gepresenteerd aan de hand van een aantal belangrijke denkers die zich de afgelopen duizend jaar met haar hebben bezig gehouden: Anselmus van Canterbury, Thomas van Aquino, Philippus Melanchthon, René Descartes, Baruch Spinoza, Gottfried Wilhelm Leibniz, David Hume, Immanuel Kant, Heinrich Heine, Ludwig Feuerbach, Karl Marx, Franz Brentano, Max Scheler en Walter Benjamin. Het is niet alleen de bedoeling om in het denken van deze personen in te leiden, maar ook om – naar aanleiding van hun werk – de vraag te stellen wat godsdienstfilosofie precies is. Juist daarom bevreedt de veronachtzaming van angelsaksische auteurs: op dit moment is godsdienstfilosofie vooral in de angelsaksische wereld een gevestigde en bloeiende discipline. Ongewild levert de lijst van auteurs achter in dit boek een fraaie illustratie van het relatief geringe belang van godsdienstfilosofie aan Duitse universiteiten: voor veertien van de vijftien auteurs is godsdienstfilosofie een hobby, die zij beoefenen naast hun eigenlijke vak (katholieke theologie, systematische theologie, geschiedenis van de filosofie, filologie, enz.). De verworteling van de godsdienstfilosofie juist in het angelsaksische denken wordt verder onderstreept waar Günter Frank in zijn artikel over Melanchthon laat zien dat de Weense Jezuïet en hoogleraar logica en metafysica Siegmund von Storchenau niet de eerste was die (in 1772) van godsdienstwijsbegeerte sprak (zo het *Historisches Wörterbuch der Philosophie*); de Brit Ralph Cudworth gebruikte de term 'philosophy of religion' al in 1678 (blz. 69). Ook al is de selectie van denkers enigszins eenzijdig, niet te ontkennen valt dat wij hier een fraaie inleiding hebben in het denken van de genoemde geleerden over de Godsvraag. Registers en een in- of uitleiding waarin aan de hand van de verbrokkelde gegevens uit de afzonderlijke artikelen de vraag naar aard en status van de godsdienstwijsbegeerte wordt uitgediept heb ik echter node gemist.

Marcel Sarot